

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 101. An ad obligationem contrahendam requiratur, ut vovens sciat,
quid sit vovere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

talem non posse dici promittere. Verùm videtur esse quæstio de nomine. Si verò haberet animum vovendi, & se obligandi, non tamen implendi, tunc etiam graviter peccaret, & votum esset validum. *Sanch. Fill. Bonac. p. 1. n. 14. Laym. & alii.*

A D D E N D A.

Q. 100. *An voveat, qui sic dicit, ô Domine! 364*
redde mihi sanitatem, & vivam castè. R. Pendet ab intentione dicentis, quæ consulenda est: Quantum autem verba sonant, videtur esse votum, ita *Cajet. Nav. Sanch. L. 4. c. 1. n. 35. Gob. T. II. à n. 14.* ratio est, quia ad votum non requiritur, ut dicat expressè, promitto, voveo, me obligo &c, sed satis est, quòd hoc dicat implicite vel æquivalenter, jam verò hæ locutiones conditionatæ, *faciam hoc, si des illud*, cui videtur æquivalere locutio istius hominis, quando fiunt alteri, & junguntur cum intentione impetrandi ab eo hoc, quod petitur, induunt rationem pacti, adeoque inducunt obligationem reciprocam volentis impetrare, uti si quis dicat, *si me docueris artem, dabo centum aureos*, patetque hoc ex Jure, in quo hæ locutiones, *do ut facias, facio ut des*, &c, sunt contractus innominati, ergo in dubio, an utens illis verbis habuerit intentionem se obligandi, præsumendū est habuisse, quia dixit verba, quæ de se pactum significant.

Q. 101. *An ad obligationem contrahendam requi- 365*
ratur, ut vovens sciat, quid sit vovere. R. Requiritur rectè tamen notat *Tamb. L. 3. c. 12. §. 1. n. 5*, si scias naturam voti esse, quòd adducat obligationem, vel si hoc nescias, si tamen scias, quid sit vovere, & voveas juxta modum ordinarium, quo alii vovent, te obligari, quia implicite habes intentionem te obligandi, hoc ipso quòd habeas intentionem vovendi,

neque ad valorem voti requiritur plus, quam virtualis intentio. Ex his resolvuntur sequentes casus,

366 Berta novem annos nata, ut artem, quam discerebat, posset perfectè capere, vovit omni Sabbatho audire Missam, tamen nihil cogitavit de Deo vel Sanctis, quibus promitteret, nec scivit distinctionem inter *proponere* & *vovere*, & quantum meminuit, non cogitavit de obligatione sub peccato meminit tamen, quòd primo Sabbatho voluerit Missam audire, putans se peccaturam etiam graviter, si non audiret; rogata, cur, dicit, ita mihi inciderebat: *Quæritur*, an Berta censenda sit vovisse & teneri voto. Pro parte negativa est, quòd non videatur scivisse, quid esset vovere, nec agnovisse obligationem voti: Pro affirmativa est, quòd primo Sabbatho putarit se peccare graviter, si non audiret Missam, ergo agnovit obligationem non aliunde ortam quàm ex suo voto, ergo præsumitur, cum voveret, apprehendisse saltem implicitè obligationem; deinde cum per auditionem Missæ vellet obtinere perfectam cognitionem artis, utique à Deo seu per gratiam Dei, ergo saltem obscure id promisit Deo. & Omnibus consideratis videtur hoc votum esse saltem dubium, & consequenter non obligare, secundùm dicenda n. 382. nam licet apprehenderit se peccaturam, id frequenter evenit rudibus, etiam si fecerint nudum propositum ad honorem Dei, & tunc jubemus eos deponere conscientiam erroneam, ac judicare, se non obligari sub peccato.

367 Titius absoluto anno probationis accedit ad altare vota professurus coram Prælato, quæ etiam ex Scripto recitavit, sed ita turbatus, ut nullam formalem deliberationem vel advertentiã habuerit.

imò putat se voluntariè distractum fuisse: *quæritur*,
 an ea vota sint valida. R. Affirmativè cum *Tambur.*
Gob. n. 173. Illsung T. 5. n. 87, quia adfuit deliberatio
 virtualis, nam ex formali deliberatione præterita
 secuta est externa emissio professionis, tanquam
 effectus deliberationis formalis, quo actu externo
 posito priùs resultat obligatio voti, fundata
 in priori voluntate virtualiter manente, quæ
 si virtualiter non maneret, v. g. si talis profitens,
 quando profiteretur, esset inops mentis, professio
 esset invalida, nec oriretur obligatio, nisi fortè,
 inquit *Suarez*, quando fuisti compos mentis,
 prævidisses te eo tempore fore impotem, & tamen
 voluisses obligari positâ prolatione verborum
 veluti conditione, licèt poneretur cum impotentia
 mentis, probabile enim videtur te tum obligandû:
 unde resolvitur hic casus,

Cajus sciens se solere in ebrietate multa vovere, ^{368.}
 nihilominus se inebriat: *Quæritur*, an teneatur
 ad talia vota. R. Si ante ebrietatem consensit
 in eam obligationem, posito quòd in ebrietate
 promitteret, tenetur; si autem non consensit,
 non tenetur, quia tum nequidem adest
 virtualis intentio seu voluntas vovendi, ita
 cum aliis *Gobat* suprâ, *Illsung* num. 86. Si dicas,
 si se inebriet & in ebrietate occidat, quamvis antè
 non consenserit in illud homicidium. R. Dispari-
 tatem esse, quòd bonum, quale est votum, fit
 ex integra causa, malum autem, quale est homi-
 cidium, fit ex quolibet defectu, hinc qui vult
 actum malum, quem per se comitatur alius actus
 malus, vult utrumque; qui autem vult promissi-
 onem verbalem tantùm, non ideo vult votum,
 quia

quia non ideo vult obligationem, neque per hoc
habet intentionem votendi.

369 Q. 102. *Quomodo peccet, qui vovet fictè
absque deliberatione.* R. §. 1. Qui fictè vove
in professione Religionis vel susceptione maio
rum Ordinum, peccat graviter, quia in re gravi
illudit Religioni vel Ecclesiæ, nisi fortè gravis metu
causam det æquivocandi: extra hos casus, verba
liter tantùm vovere aut vovere finè animo se obli
gandi, est peccatum, quia est inordinatum, quò
verba non convenient menti; est tamen veniale
tantùm, quia non irrogatur gravis injuria Deo
coram quo nulla datur fictio vel deceptio.
vovere autem finè animo exequendi, est grave
vel leve, prout materia est gravis vel levis.

370 §. 2. Si materia sit levis, *Valent. & Sanch.* putant
nullum fore peccatum vovere finè deliberatione,
eò quòd ad rem parvam non requiratur matura
deliberatio, *Castrop. T. 15. D. 1. P. 4. n. 5.* meliùs dicit
esse peccatum, quia cum votum inducat obligatio
nem Religionis, inordinatum est & indecens
finè prudentia & discretionem velle illam subire;
est tamen semper veniale tantùm, licèt materia
sit gravis, quia nihil abest nisi prudentia, ex cujus
defectu non est mortale. *Si dicas cum Suar:* expo
nit se periculo peccandi mortaliter, id est, vovendi
graviter illicita: R. Qui semiplenè apprehendit
votum, etiam semiplenè apprehendit periculum
vovendi graviter illicita, qui autem ex semi-plena
advertentia se exponit periculo peccandi, non pec
cat mortaliter, ergo. Deinde ubi tantùm est semi
plena libertas, re ipsa non vovetur, uti dicitur
num. 380, ergo nec est periculum vovendi illicita.
Videri potest *Illsung Tract. 5. num. 77.*

Q. 103.